

Sobota 25. novembra 2017

50. výročie úmrtia J. V. Jamnického

Piesne: ES č. 461, 222

Text: F 4, 9

„Čomu ste sa aj naučili, čo ste aj prijali, aj počuli a videli na mne, to čiňte. A Boh pokoja bude s vami.“

Zamyslenie nad Božím slovom:

Latinské príslovie hovorí: „*Vita clericorum est evangelium laicorum*“ (Život kňazov je evanjelium pre laikov). Len pekné slová vyznania môžu vyznieť nevierohodne, ak sa s nimi nekryje životná prax. Na to poukazoval aj Pán Ježiš, keď žiadal od svojich nasledovníkov: „*Tak svieť vaše svetlo pred ľuďmi, aby videli vaše dobré skutky a velebili vášho Otca, ktorý je v nebesiach.*“ (Mt 5, 16) Viera nemôže zostávať v anonymite. Ak sa neprejavuje, zostáva mŕtva. Kresťanstvo preniklo do sveta a stávalo sa prítlačlivým pre pohanov aj preto, lebo na kresťanoch videli: „*Ajhl'a, ako sa milujú, ako si pomáhajú.*“ O to sa usilovali všetci, ktorí sa – ako apoštoli – priamo stali účastníkmi veľkej Božej milosti, zjavenej v Pánovi Ježišovi, alebo aj neskorší kresťania, ktorí uverili zvesti apoštolov a presvedčili sa na ich príkladoch o jedinečnosti tohto nového života.

Dnes je 50 rokov od úmrtia jedného z našich teologických profesorov, Dr. Jána Vladimíra Jamnického, ktorý nás počas štúdia na bohosloveckej fakulte učil, ako účinne zvestovať slovo Božie. Bol prísny nielen k nám, ale práve tak aj k sebe, no pritom bol vždy plný lásky k nám, študentom, a veľmi mu záležalo na našom napredovaní. Učil nás nielen slovami za katedrou, ale mali sme možnosť vidieť ho neďaleko čo neďaleko zúčastňovať sa na službách Božích. Teda nielen učil a hovoril, ale aj konal. Bol vzorom. K peknému životu patrí mať nielen hlavu plnú vedomostí, ale aj srdce plné činnorodej a príkladnej lásky, ktorá sa prejavuje a dokazuje. Lebo, žiaľ, boli a sú aj dnes ľudia, ktorí všetku lásku vyčerpajú na sebalásku, a už im nezostane na lásku k bližným. A takí neprinesú nikomu ani radosť, ani pokoj. Pamätajme na to, aby aj náš príklad bol vždy dobrým príkladom. Ako kresťania sme boli povolaní nasledovať príklad nášho Spasiteľa Pána Ježiša, ktorý ako svoj testament zanechal výzvu: „*To je moje prikázanie, aby ste sa vzájomne milovali, ako som vás ja miloval.*“ Vážme si toho, že sme sa z Božej milosti aj my stali kresťanmi. Amen.

Modlitba:

Všemohúci Bože a v Pánovi Ježišovi náš milostivý Otče, predovšetkým Ti úprimne ďakujeme, že aj nás, ktorí sme si Tvoju lásku nijako nezaslúžili, si povolal do spoločenstva svojej cirkvi. Pomáhaj nám, prosíme, a na každý deň nám dávaj sily a schopnosti, aby sme či v radosť, ako aj v prípadných skúškach boli pre svojich bližných príkladom, ako dobre je žiť a kráčať v Tvojom mene. Amen.

Mgr. Milan Kubík, evanjelický a. v. duchovný na dôchodku, Nové Mesto nad Váhom